

РОЗДІЛ 3 СПЕЦІАЛЬНА ОСВІТА

УДК 378.356

DOI <https://doi.org/10.32782/apv/2025.2.19>

Євгенія ІВАНЧЕНКО

доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри фундаментальних наук, Військова академія (м. Одеса), Фонтанська дорога, 10, м. Одеса, Україна, 65009

ORCID: 0000-0003-3071-0938

Павло ГЛУШАКОВ

слухач штатний навчального курсу центру підвищення кваліфікації, Військова академія (м. Одеса), Фонтанська дорога, 10, м. Одеса, Україна, 65009

ORCID: 0009-0006-1693-9743

Бібліографічний опис статті: Іванченко, Є., Глушаков, П. (2025). Застосування сучасних аналітичних методик у підготовці офіцера-розвідника до проведення ІРОЕ в операціях ССО. *Acta Paedagogica Volynienses*, 2, 138–144, doi: <https://doi.org/10.32782/apv/2025.2.19>

ЗАСТОСУВАННЯ СУЧАСНИХ АНАЛІТИЧНИХ МЕТОДИК У ПІДГОТОВЦІ ОФІЦЕРА-РОЗВІДНИКА ДО ПРОВЕДЕННЯ ІРОЕ В ОПЕРАЦІЯХ ССО

У статті висвітлено проблему уніфікації підготовки офіцерів-розвідників ССО у сучасній системі військової освіти України, що особливо актуалізується в контексті проведення ІРОЕ (Intelligence Preparation of the Operational Environment). Цей процес ґрунтується як на знаннях з розвідувальних дисциплін, так і на здатності здійснювати аналітичну реконструкцію ситуацій, прогнозувати дії противника та приймати рішення в умовах високої невизначеності. У відповідь на ці виклики запропоновано Концепцію аналітичної переваги як інноваційну педагогічну модель, що поєднує когнітивний, методичний і операційний рівні аналітичної компетентності офіцера. У центрі уваги – формування мислячого суб'єкта, здатного діяти на випередження, адаптуватися до інформаційного тиску та ухвалювати прогностичні рішення проти механічного засвоєння процедур, що передбачає традиційна військова освіта. Концепція реалізується у межах чинних навчальних дисциплін, де вже застосовуються практикоорієнтовані методики аналізу гіпотез, робота з розвідувальними дисциплінами, ментальне картування, побудова аналітичних сценаріїв тощо. Окрема увага приділяється ролі викладача як фасилітатора мислення і критичної взаємодії, здатного створити умови для розвитку аналітичного потенціалу. У результаті реалізації концепції формується офіцер нового покоління – фахівець, який поєднує навички обробки інформації з аналітичним мисленням, здатністю моделювати ситуації, впливати на розвиток обстановки та ініціювати інформаційні дії в умовах гібридної війни. Практичне застосування цієї моделі сприяє оновленню освітніх програм ВВНЗ відповідно до актуальних потреб ССО та розвитку аналітичної культури в системі військової освіти.

Ключові слова: концепція аналітичної переваги, офіцер-розвідник, ІРОЕ, аналітичне мислення, гібридна війна, критичне мислення, підготовка військових фахівців.

Ievgeniia IVANCHENKO

Doctor of Pedagogic Sciences, Professor, Professor at the Department of Fundamental Sciences, Odesa Military Academy, Fontanska road, 10, Odesa, Ukraine, 65009

ORCID: 0000-0003-3071-0938

Pavlo HLUSHAKOV

Student of the Full-Time Training Course of the Professional Development Center, Odesa Military Academy, Fontanska road, 10, Odesa, Ukraine, 65009

ORCID: 0009-0006-1693-9743

To cite this article: Ivanchenko, Ie., Hlushakov, P. (2025). Zastosuvannia suchasnykh analitychnykh metodyk u pidhotovtsi ofitsera-rozvidnyka do provedennia IPOE v operatsiakh SSO [Application of modern analytical methods in the training of an intelligence officer for conducting IPOE in SOF operations]. *Acta Paedagogica Volynienses*, 2, 138–144, doi: <https://doi.org/10.32782/apv/2025.2.19>

APPLICATION OF MODERN ANALYTICAL METHODS IN THE TRAINING OF AN INTELLIGENCE OFFICER FOR CONDUCTING IPOE IN SOF OPERATIONS

The article addresses the challenge of unifying the training of Special Operations Forces (SOF) intelligence officers in Ukraine's military education system, particularly in the context of IPOE (Intelligence Preparation of the Operational Environment). This process requires both deep knowledge of intelligence disciplines and the ability to reconstruct complex situations, predict adversary actions, and make decisions under uncertainty. In response, the Concept of Analytical Superiority is proposed as an innovative pedagogical model that integrates cognitive, methodological, and operational levels of analytical competence. Unlike traditional approaches focused on routine procedures, the concept emphasizes developing proactive thinking, adaptability, and predictive decision-making. It is implemented within current military education subjects, using applied methods such as hypothesis testing, mind mapping, and analytical scenario development. Special attention is paid to the instructor's role as a facilitator of cognitive growth, critical engagement, and intellectual initiative. As a result, the concept shapes a new type of officer—one who combines information-processing skills with analytical insight, capable of modeling situations, influencing developments, and initiating information-driven actions in hybrid warfare. This model promotes the renewal of educational programs in military higher education institutions, aligning them with the evolving demands of SOF and strengthening the analytical culture within the national defense framework.

Key words: concept of Analytical Superiority, intelligence officer, IPOE, analytical thinking, hybrid warfare, critical thinking, military specialist training.

Актуальність проблеми. Сучасний зміст військових операцій дедалі більше визначається не лише фізичним впливом, а й здатністю до інформаційного домінування. У таких умовах інтелектуальна спроможність офіцера-розвідника – зокрема в межах Сил спеціальних операцій (далі по тексті – ССО) – стає критичним фактором успіху. Проведення IPOE (Intelligence Preparation of the Operational Environment) вимагає не лише навичок збору, класифікації та подання розвідувальної інформації, а й здатності працювати в інформаційно насиченому, суперечливому середовищі, де оперативна перевага визначається швидкістю та якістю аналітичних рішень.

Попри це, діюча система військової освіти в Україні досі не має уніфікованої методики формування аналітичного мислення офіцерів-розвідників у структурі спеціальних операцій. Сучасні виклики, що включають асиметричні загрози, швидкоплинність ситуацій, гібридні сценарії та широке застосування інформаційно-психологічних впливів, вимагають концептуально нових підходів до підготовки фахівців. У тому числі – реінтерпретації змісту таких дисциплін, як «Організація розвідувальної інформаційної роботи», на користь практикоорієнтованого, прогностичного і стратегічного мислення.

Особливою гостротою проблема набуває в контексті інтеграції структурованих аналітичних методик та технологій відкритої розвідки (OSINT), які у світовій практиці розглядаються як основа аналітичного забезпечення військово-оперативних рішень. Водночас в Україні ці елементи часто подаються як фрагментарні навички, відірвані від загальної логіки IPOE, без чіткого методичного поєднання з цільовими результатами підготовки аналітиків.

У зв'язку з цим постає потреба у формуванні єдиної педагогічно-методичної основи, яка дозволить поєднати сучасні аналітичні методики, інструменти цифрового аналізу та операційну специфіку ССО. Запропонована в цій статті Концепція аналітичної переваги розглядається як відповідь на зазначену проблему, спрямована на зміну парадигми підготовки: від інформаційного накопичення – до аналітичного структурування та ініціативи.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз проблем підготовки офіцера-розвідника в умовах війни та високої складності оперативного середовища стає все більш актуальним у світовому науковому дискурсі. Дану тематику досліджували: Ю. Муравська (організація розвідки у воєнний час); І. Зелений, О. Маслій, та ін. (структурування аналітичного забезпечення в органах військового управління); В. Соколов

(інституалізація аналітичної діяльності у секторі безпеки). Методологічні підходи до підготовки аналітиків у складних урбанізованих умовах розглядали В. Папушак, а стратегічну адаптацію структур до гібридних викликів – Р. Рюле. Теоретичні засади прогнозування, моделювання і багатофакторного аналізу висвітлювали В. Баррі, Т. Васічек, Я. Главічка, П. Шелтон (аналітична діяльність у складних системах). Практичні засади оцінювання противника за стандартами НАТО розроблено В. Верешаком, І. Денисенком та О. Мішковим. Внесок у розвиток міждисциплінарної моделі гібридної розвідки у контексті гібридної війни здійснено у низці концептуальних досліджень, які формують підґрунтя для створення нових освітньо-педагогічних моделей. Запропонована Концепція аналітичної переваги поєднує ці підходи, орієнтуючись на випереджальне мислення, адаптивність і системну інтеграцію інструментів у професійну підготовку офіцера-аналітика.

Метою дослідження є представлення та обґрунтування авторської Концепції аналітичної переваги як інноваційної педагогічної моделі підготовки офіцера-розвідника ССО, зокрема, до проведення оцінки навколишнього середовища (далі – ІРОЕ) в умовах війни та інформаційної складності.

Виклад основного матеріалу дослідження. У сучасних умовах ведення бойових дій, що характеризуються високою динамічністю, асиметричністю загроз та інформаційною насиченістю, підготовка офіцерів-розвідників Сил спеціальних операцій (далі – ССО) потребує нових підходів. Традиційні методи навчання, зосереджені переважно на передачі знань та відпрацюванні стандартних процедур, стають недостатніми. Необхідно формувати у майбутніх офіцерів здатність до глибокого аналізу, критичного мислення та швидкого прийняття рішень в умовах невизначеності. Саме на вирішення цих завдань спрямована авторська Концепція аналітичної переваги.

Серед численних тлумачень поняття «концепція», поданих у науково-педагогічній літературі, у межах цього дослідження доцільним було обрати підхід, запропонований американським психологом і педагогом Д. Брунером. У його класичному трактуванні, концепція розглядається як структура, яка не лише організовує наявне знання, але й задає логіку

навчання, структурує освітній зміст, формує цілі, обґрунтовує методи подачі матеріалу та очікувані результати навчального процесу. За словами автора, ефективна концепція забезпечує можливість інтегрувати нову інформацію в існуючі ментальні моделі, стимулюючи розвиток мислення, перенесення знань і здатність до розв'язання проблем (Bruner, 1960).

У військовій освіті поняття концепції виконує функцію методологічного каркасу, що забезпечує зв'язок між теоретичними засадами підготовки та реальними практичними потребами конкретної спеціалізації. Вона задає напрям формуванню професійної ідентичності офіцера, визначає рамки освітньої логіки та дозволяє ефективно поєднувати академічне середовище з бойовою реальністю. У цьому контексті **Концепція аналітичної переваги** розглядається як структурована педагогічна система, спрямована на формування критично мислячого офіцера-аналітика, здатного діяти в умовах складного, динамічного й інформаційно насиченого середовища. Її логіка ґрунтується на інтеграції когнітивних навичок з аналітичними інструментами та адаптації навчального процесу до викликів гібридного воєнного простору.

Структурно концепція включає три рівні аналітичної компетентності: когнітивний, методичний і операційний.

Когнітивний рівень орієнтований на розвиток аналітичного мислення, що охоплює логічну побудову суджень, формування припущень, роботу з невизначеністю, виявлення логічних хиб та мислення в умовах багатоваріантності. Як зазначає С. Шадрікта та Дж. Люсьє у дослідженні когнітивних навичок для бойового поля, саме ця здатність є ключем до професійної аналізу у складних і швидкозмінних умовах (Shadrík, Lussier, 2009, 289 с.).

В. Швець та Ю. Павлова підкреслюють важливість розвитку логічного мислення у професійній підготовці військовослужбовців. У своїй роботі вони зазначають, що логічне мислення є однією з найважливіших когнітивних якостей для професійно-прикладної діяльності військовослужбовців, поряд із довготривалою пам'яттю та зосередженістю уваги. Це підтверджується результатами експертної оцінки, проведеної серед інструкторів та учасників курсів підвищення кваліфікації. Автори також вказують на

необхідність розробки програм, спрямованих на вдосконалення професійно-прикладної підготовки майбутніх військовослужбовців, зокрема через розвиток когнітивних якостей, таких як логічне мислення (Швець, Павлова, 2023).

Методичний рівень передбачає опанування сучасного інструментарію аналізу: аналіз конкуруючих гіпотез, ментальне картування, перевірка ключових припущень, сценарне моделювання, SWOT-аналіз, INT-дисципліни тощо. Наприклад, описаний Р. Гойєром метод аналізу конкуруючих гіпотез дозволяє зменшити вплив когнітивних викривлень та підвищити точність аналітичних оцінок (Heuer, Schmidtke, Kleinsorge, 2001). А інструменти візуалізації, зокрема ментальні карти, сприяють ефективному структуруванню інформації (Garner, McGlynn, 2018, 74 с.).

Важливість впровадження структурованих аналітичних методик у військову освіту підкреслює Ю. Максименко. Автор зазначає, що аналіз конкуруючих гіпотез є ефективним інструментом для ідентифікації альтернативних гіпотез та систематичного аналізу доказів, що сприяє підвищенню якості аналітичних оцінок у складних умовах оперативного середовища. Також дослідник розглядає застосування SWOT-аналізу та інших структурованих технік як засобів покращення аналітичної підготовки офіцерів-розвідників (Максименко та ін., 2024).

Операційний рівень фокусується на інтеграції аналітичного мислення в реальні завдання ІРОЕ: виявлення зон операцій, аналіз факторів, які формують обстановку, моделювання поведінки противника, визначення критичних точок та змін темпу бою тощо.

М. Швілле розкриває роль аналітичної діяльності в багатовимірному середовищі сучасних бойових дій та підкреслює, що інформаційне середовище – як складова загального оперативного простору – вимагає від розвідника здатності до адаптивного прогнозування, міждисциплінарного аналізу та випереджального мислення. Методичні підходи, викладені у дослідженні, орієнтують на формування рішень у високодинамічному середовищі, що цілком узгоджується з логікою операційного рівня в структурі ІРОЕ (Schwille, Adler, Welch, Paul, Baffa, (2020).

В межах нашого дослідження заслуговують на увагу принципи аналізу дій противника у динамічному середовищі сучасних операцій,

запропоновані О. Мішковим, В. Верещаком та І. Денисенко. Поряд з ними автори наголошують на необхідності структурованого підходу до оцінки бойових спроможностей противника та передбачення його можливих дій, що повністю відповідає логіці операційного мислення у рамках ІРОЕ. Зокрема, впроваджуються стандартизовані інструменти оцінки COA (Courses of Action) та визначення критичних уразливостей противника згідно з методологією НАТО (Мішков та ін., 2019).

Концепція аналітичної переваги не зводиться до набору методик – вона формує аналітичну ідентичність офіцера-розвідника, перетворюючи його на інформаційного суб'єкта, здатного не лише інтерпретувати ситуацію, а й проєктувати її розвиток. Вона виступає відповіддю на виклики ХХІ століття, де перевага досягається не кількістю ресурсів, а якістю мислення.

Упровадження Концепції аналітичної переваги у процес підготовки офіцера-розвідника у ВВНЗ вимагає не лише адаптації навчальних програм, а й системного переосмислення ролі викладача, методів навчання, форм оцінювання і, навіть, організації освітнього середовища. Освітааналітикав умовах сучасної війни – це процес моделювання мислення, формування здатності діяти в умовах невизначеності, на відміну від традиційного процесу передавання знань.

Передусім, ця концепція інтегрується в межах дисциплін, які забезпечують фахову підготовку за розвідувальним профілем – зокрема, «Організація розвідувальної інформаційної діяльності», «Інформаційні технології розвідувальної-аналітичної діяльності», «Процес прийняття військових рішень» тощо. Її реалізація передбачає поетапний і міждисциплінарний підхід.

Вивчення аналітичних методик, таких як евристична модель Ш. Кента, INT-дисципліни тощо, має здійснюватися не лише в межах теоретичних модулів, а через тренінгові форми, симуляційне моделювання, інтерактивні заняття, які відображають реалії оперативного середовища. Практична апробація методів аналітичного мислення, зокрема, аналізу гіпотез, верифікації припущень, синтезу інформації з різних джерел, дозволяє сформулювати в майбутніх офіцерів здатність до адаптації та прогностичного мислення. Як зазначає Д. Кем, активні методи навчання забезпечують поглиблене засвоєння навчаль-

ного матеріалу, розвивають критичне мислення та сприяють практичному засвоєнню складних концепцій, що особливо важливо для військової освіти, орієнтованої на прийняття рішень у складному середовищі (Kem, 2006).

Виняткову увагу слід приділяти впровадженню аналітичних симуляцій, в яких курсанти працюють з відкритими й закритими джерелами інформації, створюють прогностичні сценарії, готують рекомендації для командування. Це створює умови, наближені до реального розвідувального процесу (Garner, McGlynn, 2018, 112–115 с.).

У запропонованій моделі ролі викладача зазнають суттєвої трансформації: він більше не є виключно транслятором знань, а виступає як фасилітатор інтелектуального розвитку – той, хто спрямовує мислення курсантів і супроводжує їх у складному процесі аналітичного осмислення реальності. Такий підхід вимагає від педагогів володіння сучасними технологіями навчання, зокрема методиками критичного мислення, інструментами евристичного аналізу та підходами до оцінювання операційного середовища. У цьому контексті є цілком обґрунтованою потреба в системному розвитку викладацької майстерності. Ми підтримуємо думку Н. Бирко щодо багатоаспектності функцій сучасного педагога, який має бути наставником, консультантом, дослідником, агентом змін, тьютором та ментором, що вимагає постійного оновлення професійних підходів і дидактичної гнучкості. У межах цієї парадигми, формування когнітивних навичок розглядається як процес, що неможливий без діалогу, в якому хибна відповідь розглядається не як помилка, а як продуктивний елемент навчального процесу (Бирко, 2018).

Концепція аналітичної переваги орієнтована на запровадження оновленої системи оцінювання результатів навчання, яка виходить за межі традиційної перевірки обсягу відтвореної інформації. У центрі уваги – не обсяг запам'ятованого матеріалу, а глибина та якість аналітичного мислення курсанта. Ефективність підготовки майбутнього офіцера розвідки ССО визначається його здатністю ідентифікувати ключові чинники ситуації, формулювати обґрунтовані припущення, логічно аргументувати прогнози та свідомо обирати адекватні методи аналізу. Така модель відповідає компе-

тентнісному підходу в освіті, який зосереджений на формуванні здатності до складної пізнавальної діяльності. Запропонована парадигма також узгоджується з підходами до розвитку професійного аналізу, викладених у працях А. Еріксон, де акцентується на контекстному навчанні через вирішення складних, відкритих завдань, що стимулюють глибоке мислення та адаптацію до невизначеності (Ericsson, 2009, 291 с.).

Реалізація концепції вимагає створення умов, у яких аналітичне мислення стає домінуючим освітнім кодом: доступ до актуальної інформації, робота з базами даних, введення тренажерів, створення ментальних карт, групова робота над сценаріями. Усе це створює не лише навчання, а систему формування аналітичного досвіду, яка віддзеркалює реальну діяльність офіцера-розвідника.

Впровадження Концепції аналітичної переваги у ВВНЗ – це не просто модернізація програми. Це перехід до нової освітньої парадигми, у якій аналітик формується як мислячий суб'єкт, здатний діяти у складному, нестабільному, інформаційно насиченому середовищі. Такий підхід дозволяє поєднати вимоги оперативної реальності з педагогічною ефективністю, готуючи не просто фахівців, а носіїв аналітичної культури.

Інтеграція Концепції аналітичної переваги у систему підготовки офіцера-розвідника ССО має не лише дидактичну цінність. Вона націлена на формування принципово нової моделі випускника – фахівця, спроможного аналітично мислити, прогностично діяти, адаптуватися до складного бойового середовища та впливати на нього за допомогою знання, логіки, креативу.

У результаті впровадження цієї концепції формується офіцер нового покоління, чітко орієнтований на вирішення завдань у середовищі невизначеності, неповної інформації, інформаційно-психологічного тиску та асиметричних загроз (Heuer, Schmidtke, Kleinsorge, 2001).

Такий фахівець вирізняється системним аналітичним мисленням, що виявляється у здатності вибудовувати багаторівневі логічні конструкції, встановлювати зв'язки між подіями, даними та рішеннями. Він володіє випереджувальною інтуїцією – умінням передбачати розвиток ситуації, формувати сценарії, оцінювати динаміку змін та її вплив на оперативну обстановку. Аналітична адаптивність забезпечує

йому можливість змінювати метод мислення залежно від ситуації, переходити між логічними моделями, орієнтуючись не лише на факт, а й на тренд і потенціал. Завдяки своїй операційній релевантності та спроможності формувати інформовані пропозиції для командування, такий офіцер діє у ритмі сучасних інформаційних процесів та здатен приймати рішення навіть в умовах обмеженої інформації (Garner, McGlynn, 2018). Не менш важливою є креативність і нестандартність – здатність створювати нові аналітичні конструкції, виходити за межі шаблонів, мислити у режимі гіпотез, гнучких структур та варіантних рішень.

У результаті такого підходу формується не просто спеціаліст, здатний інтерпретувати інформацію, а аналітик нового покоління – архітектор ситуацій, який володіє інформаційною ініціативою. Йдеться про здатність не лише обробляти наявні дані, а й активно впливати на розвиток обстановки шляхом побудови альтернативних сценаріїв, прогнозних моделей і багатовимірних аналітичних реконструкцій. Підготовка такого офіцера не обмежується механічним засвоєнням процедур ПРОЕ, а передбачає їх творче переосмислення, адаптацію до конкретних умов і розробку рішень, які випереджають розвиток подій. Ключовим результатом є вміння діяти

на випередження, формуючи аналітичні візії майбутнього й ініціюючи ситуаційну перевагу (Schwille, Atler, Welch, Paul, Baffa, 2020). Такий фахівець – це офіцер-інтелектуал, стратегічно мислячий творець аналітичних рішень і архітектор оперативної домінації, здатний ефективно відповідати на виклики сучасного розвідувального простору.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Отже, здійснене дослідження дозволило досягти поставленої мети – теоретично обґрунтовано авторську модель підготовки офіцера-розвідника ССО в умовах сучасної війни та інформаційної складності. Концепція аналітичної переваги розглядається як інноваційна педагогічна система, що інтегрує когнітивний, методичний та операційний рівні аналітичної компетентності, орієнтована на формування аналітика нового типу – адаптивного, прогностично мислячого, здатного до інформаційного моделювання та випереджального прийняття рішень. Практичне впровадження концепції у зміст професійної підготовки дозволяє трансформувати освітній процес відповідно до актуальних потреб Сил спеціальних операцій, забезпечуючи формування інтелектуальної готовності до розвідувальної діяльності в умовах складної, динамічної та інформаційно-насиченої обстановки.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Bruner, J. S. (1960). *The process of education*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
2. Shadrik, S. B., & Lussier, J. W. (2009). Training complex cognitive skills: A thematic approach to developing combat abilities. In K. A. Ericsson (Ed.), *Development of professional expertise: Toward measurement of expert performance and design of optimal learning environments* (pp. 286–311). Cambridge University Press.
3. Швець, В., & Павлова, І. (2023). Значення показників когнітивної сфери в професійно-прикладній підготовці військовослужбовців. *Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я в сучасному суспільстві*, 3(63), 40–46.
4. Heuer, H., Schmidtke, V., & Kleinsorge, T. (2001). Implicit learning of sequences of tasks. *Journal of Experimental Psychology: Learning, Memory, and Cognition*, 27(4), 967–982. <https://doi.org/10.1037/0278-7393.27.4.967>
5. Garner, G., & McGlynn, P. (2018). *Intelligence analysis fundamentals*. CRC Press.
6. Максименко, Ю. А., Маміч, В. В., Дідик, В. О., Шаршаткін, Д. Ю., & Король, Д. А. (2024). Дослідження можливостей структурованих аналітичних методів в інформаційно-розвідувальній роботі. *Збірник наукових праць Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка*, (83), 100–106. <https://doi.org/10.17721/2519-481x/2024/83-09>
7. Schwille, M., Atler, A., Welch, J., Paul, C., & Baffa, R. C. (2020). *Intelligence support for operations in the information environment: Dividing roles and responsibilities between intelligence and information professionals* (Research Report No. RR-3161). RAND Corporation. <https://apps.dtic.mil/sti/trecms/pdf/AD1117509.pdf>
8. Мішков, О., Верещак, В., & Денисенко, І. (2019). *Методика оцінювання противника за стандартами НАТО: навчально-методичний посібник*. Воєнно-дипломатична академія імені Євгенія Березняка.
9. Kem, J. D. (2006). The use of case studies as an integrating approach in professional military education: A pilot study. *Essays in Education*, 18(1), Article 6. <https://openriver.winona.edu/eie/vol18/iss1/6>
10. Бирко, Н. М. (2018). Ролі сучасного педагога в освітньому просторі. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 16: Творча особистість учителя: проблеми теорії і практики*, (30), 3–7.

11. Ericsson, K. A. (Ed.). (2009). *Development of professional expertise: Toward measurement of expert performance and design of optimal learning environments*. Cambridge: Cambridge University Press.

REFERENCES:

1. Bruner, J. S. (1960). *The process of education*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
2. Shadrik, S. B., & Lussier, J. W. (2009). Training complex cognitive skills: A thematic approach to developing combat abilities. In K. A. Ericsson (Ed.), *Development of professional expertise: Toward measurement of expert performance and design of optimal learning environments* (pp. 286–311). Cambridge University Press.
3. Shvets, V., & Pavlova, I. (2023). The importance of cognitive indicators in the professional and applied training of military personnel. *Physical Education, Sport and Health Culture in Modern Society*, 3(63), 40–46.
4. Heuer, H., Schmidtke, V., & Kleinsorge, T. (2001). Implicit learning of sequences of tasks. *Journal of Experimental Psychology: Learning, Memory, and Cognition*, 27(4), 967–982. <https://doi.org/10.1037/0278-7393.27.4.967>
5. Garner, G., & McGlynn, P. (2018). *Intelligence analysis fundamentals*. CRC Press.
6. Maksimenko, Y. A., Mamich, V. V., Didyk, V. O., Sharshatkin, D. Y., & Korol, D. A. (2024). Research of the possibilities of structured analytical methods in intelligence information work. *Collection of Scientific Works of the Military Institute of Kyiv National Taras Shevchenko University*, (83), 100–106. <https://doi.org/10.17721/2519-481x/2024/83-09>
7. Schwille, M., Adler, A., Welch, J., Paul, C., & Baffa, R. C. (2020). *Intelligence support for operations in the information environment: Dividing roles and responsibilities between intelligence and information professionals* (Research Report No. RR-3161). RAND Corporation. <https://apps.dtic.mil/sti/trecms/pdf/AD1117509.pdf>
8. Mishkov, O., Vereshchak, V., & Denysenko, I. (2019). *Enemy assessment methodology according to NATO standards: Educational and methodological manual*. Military Diplomatic Academy named after Yevhen Berezniak.
9. Kem, J. D. (2006). The use of case studies as an integrating approach in professional military education: A pilot study. *Essays in Education*, 18(1), Article 6. <https://openriver.winona.edu/eie/vol18/iss1/6>
10. Byrko, N. M. (2018). The roles of a modern educator in the educational space. *Scientific Journal of the National Pedagogical University Named After M. P. Drahomanov. Series 16: Creative Personality of a Teacher: Problems of Theory and Practice*, (30), 3–7.
11. Ericsson, K. A. (Ed.). (2009). *Development of professional expertise: Toward measurement of expert performance and design of optimal learning environments*. Cambridge: Cambridge University Press.